

Nederlandse Mededingingsautoriteit

BESLUIT

Nummer : 103332/47

Betreft zaak: Geschil mevrouw O. vs. Stedin Netbeheer B.V.

Besluit van de Raad van Bestuur van de Nederlandse Mededingingsautoriteit als bedoeld in artikel 7:11 Algemene wet bestuursrecht naar aanleiding van het bezwaar van mevrouw O. tegen het besluit van de Raad van Bestuur van de Nederlandse Mededingingsautoriteit van 23 maart 2010, nummer 103332/21, inzake het geschil tussen O. en Stedin Netbeheer B.V. (hierna: Stedin).

I. Verloop van de procedure

1. Bij besluit van 23 maart 2010, nummer 103332/21 (hierna: het bestreden besluit), heeft de Raad van Bestuur van de Nederlandse Mededingingsautoriteit (hierna: de Raad) op grond van artikel 51 van de Elektriciteitswet 1998 (hierna: E-wet) en artikel 19 van de Gaswet beslist op de aanvraag om geschilbeslechting van O. van 20 augustus 2009. Het betrof een geschil met Stedin.
2. Bij brief van 3 mei 2010 heeft O. bezwaar gemaakt tegen het bestreden besluit. Bij brief van 17 mei 2010 heeft zij een aanvullend bezwaarschrift ingediend.
3. O. en Stedin zijn in de gelegenheid gesteld om hun standpunten tijdens een hoorzitting op 12 juli 2010 mondeling toe te lichten. Van de hoorzitting is een verslag opgemaakt, dat op 21 september 2010 aan partijen is gezonden. Naar aanleiding van het verslag zijn door partijen geen opmerkingen gemaakt.

II. Het bestreden besluit

4. In het bestreden besluit zijn de volgende feiten als vaststaand aangemerkt. Na constatering van fraude met betrekking tot een hennepkwekerij is in opdracht van Stedin op 23 juni 2008 de energietoevoer op [adres 1], het pand waar de fraude was gepleegd, afgesloten. Daarna is O. op 15 oktober 2008 afgesloten van elektriciteit en gas op een ander adres waarvoor zij eveneens een contract had met Stedin en waar

zij op dat moment woonde, [adres 2]. Op 31 oktober 2008 heeft op dit adres heraansluiting plaatsgevonden.

5. De Regeling afsluiten elektriciteit en gas van kleingebruikers¹ (hierna: MR) verbiedt in bepaalde gevallen het afsluiten in de winterperiode. Omdat in dit geval sprake is van fraude, valt O. op grond van artikel 2 van de MR echter niet onder de bescherming van de MR en wordt aan het voldoen van de voorwaarden van artikel 4 van de MR niet toegekomen. Naar het oordeel van de Raad bestond dan ook geen verbod tot afsluiten zonder meer tijdens de winterperiode.
6. De Raad oordeelde verder dat noch uit de wet, noch uit de MR aanwijzingen voortvloeien waaruit blijkt dat enkel de aansluiting op het adres waar de fraude heeft plaatsgevonden mag worden afgesloten en op basis van dezelfde overwegingen oordeelde de Raad dat ingeval van elektriciteitsfraude ook kan worden afgesloten van gas.
7. O. heeft aangegeven dat Stedin niet zou beschikken over een deugdelijke klachtenprocedure als bedoeld in artikel 19d van de E-wet en artikel 35d van de Gaswet. De Raad oordeelde hierover dat Stedin in het algemeen een klachtenprocedure heeft die voldoet aan genoemde artikelen.
8. De Raad heeft zich in het bestreden besluit verder onbevoegd verklaard om te beslissen op de aanvraag tot geschilbeslechting voor zover de aanvraag betrekking had op de beoordeling van burgerlijke rechten en verplichtingen, het algemene afsluitingsbeleid van Stedin, het uitbesteden van de afsluitwerkzaamheden en de voorschriften uit de Kernpunten incasso-, einde levering- en afsluitbeleid consumenten elektriciteit en gas. Voor het overige heeft de Raad de klacht ongegrond verklaard.
9. De Raad achtte zich voorts onbevoegd om te beslissen op de klachten omtrent de informatieverstrekking aan Eneco Services. Overwogen is dat alleen beslist kan worden op een klacht die beperkt is tot de taken, bevoegdheden en verplichtingen van de netbeheerder op grond van de wet. Het afsluiten behoort niet tot die taken.
10. Tenslotte verklaarde de Raad de klachten dat ten onrechte informatie zou zijn overgedragen aan Eneco Services en dat ten onrechte het beeldmerk van Eneco

¹ Regeling van de Minister van Economische Zaken, nr. WJZ 6101739, inzake afsluiting elektriciteit en gas van kleinverbruikers d.d. 29 november 2006, Stcrt. 1 december 2006. Deze Regeling is gewijzigd op 7 maart 2007, Stcrt. nr. 47 en 18 oktober 2007, Stcrt nr. 207.

Services is gebruikt, ongegrond. Hiertoe werd overwogen dat niet aannemelijk was gemaakt dat meer informatie is overgedragen dan noodzakelijk en dat artikel 18, tweede lid, aanhef en onder c van de E-wet niet zijn gericht op een beeldmerk van een ander dan de netbeheerder.

III. Standpunten van partijen

III.a O.

11. O. voert - kort en zakelijk weergegeven – in bezwaar het volgende aan.

Klachtenprocedure

12. Stedin beschikt volgens O. niet over een deugdelijke klachtenprocedure als bedoeld in artikel 19d van de E-wet en artikel 35d van de Gaswet. Ter onderbouwing daarvan voert zij aan dat haar klacht niet deugdelijk is afgehandeld. Dit zou blijken uit de brief van Stedin van 2 oktober 2008, die O. niet ontvangen zou hebben. De Raad heeft volgens O. ten onrechte geoordeeld dat het er voor gehouden moet worden dat zij deze brief wel had ontvangen. Voorts stelt O. dat een verklaring pas werking heeft nadat deze de geadresseerde heeft bereikt. Voor O. staat daarmee vast dat Stedin niet voorafgaand aan de afsluiting op de klacht van O. heeft gereageerd. De Raad had deze omstandigheid niet als incident af mogen doen.

Afsluiten op een ander adres bij betwiste schuld en voor een andere energiedrager

13. Volgens O. mag op grond van artikel 2 van de MR niet worden afgesloten op een ander adres dan het adres waarop de vordering ziet. Dienovereenkomstig zou de gasaansluiting niet ook afgesloten mogen worden indien er fraude geconstateerd is aan de elektriciteitsaansluiting. Zolang de schuld betwist is, mag volgens O. op grond van de MR in het geheel niet worden afgesloten.

Geen beleid gericht op voorkomen van afsluiten

14. De Raad leest de bezwaren over het afsluitingsbeleid als volgt. Primair zou Stedin in strijd met artikel 95b, zevende lid van de E-wet geen beleid voeren dat is gericht op het voorkomen van afsluiten in de winterperiode. De verplichting van artikel 95b, zevende lid beoogt individuele afnemers te beschermen in een concreet geval. De Raad zou ten onrechte hebben geoordeeld dat het niet hanteren van een deugdelijke klachtenprocedure niet getoetst mag worden in de beslissing op de geschil aanvraag. O. is van mening dat aan de hand van het te voeren afsluitbeleid had moeten worden gezien of er überhaupt een bevoegdheid was tot afsluiten. Subsidiair, indien het beleid wel zou bestaan, zou het in het onderhavige geval niet zijn toegepast.

Voorwaarden

15. De voorwaarden van Stedin waren volgens O. niet transparant, eerlijk en vooraf bekend zoals artikel 95m van de E-wet voorschrijft. Zij stelt dat het niet aan haar was om aannemelijk te maken dat de voorwaarden voorafgaand aan het sluiten van de transportovereenkomst zijn verstrekt. Deze bewijslast ligt bij Stedin. De voorwaarden zijn niet in de procedure ingebracht, waardoor de Raad er ook niet over kon oordelen.

Handelswijze Stedin in strijd met MR

16. O. stelt zich op het standpunt dat de afsluiting heeft plaatsgevonden wegens wanbetaling en niet wegens fraude. Dit zou blijken uit brieven van Stedin en de samenvatting van het bestreden besluit op de website van de NMa. Als gevolg hiervan is de bescherming die voortvloeit uit de artikelen 4 en volgende van de MR wel op dit geval wel van toepassing.

Kernpunten

17. De Raad heeft zich ten onrechte onbevoegd verklaard om te oordelen over de klacht dat door Stedin is gehandeld in strijd met “Kernpunten incasso-, einde levering- en afsluitbeleid consumenten elektriciteit en gas” (hierna: de Kernpunten). Doordat aan de kernpunten niet is voldaan zijn de voorwaarden van Stedin niet eerlijk en transparant, hetgeen wel een verplichting is op basis van een publiekrechtelijke bepaling

Duur van de afsluiting

18. In het bestreden besluit is volgens O. ten onrechte niet door de Raad beslist op de klacht ten aanzien van het laten voortduren van de afsluiting tot 31 oktober 2008.

Uitbesteding aan Eneco Services

19. O. vindt het misleidend dat op de afsluitkaart niet is vermeld wie daadwerkelijk achter de afsluiting zit en dus tot wie zij zich moest wenden om haar recht te halen.
20. Stedin zou voorts de geheimhoudingsplicht (artikel 79 E-wet en artikel 37 Gaswet) hebben geschonden door Eneco Services vertrouwelijke gegevens door te geven, zoals het klantnummer en het saldo van de vordering op O..

III.b Stedin

21. Stedin heeft aangegeven het grotendeels eens te zijn met de beslissing van de Raad en heeft geen bezwaar gemaakt.
22. Stedin is echter van mening dat het afsluiten wel een wettelijke taak is van de netbeheerder. Het afsluiten ziet Stedin als het sluitstuk van een administratief proces en mag daardoor worden uitbesteed aan in dit geval Eneco Services.
23. Verder heeft Stedin aangegeven dat de geheimhoudingsverplichting niet is geschonden. Eneco had naast de uitvoering van de opgedragen taak geen enkel belang bij de gegevens.
24. Over de heraansluiting kort na het afsluiten merkt Stedin op dat dit een praktische keuze is geweest, maar Stedin zou hiertoe niet verplicht zijn geweest.

IV. Juridisch kader

25. Voor het juridisch kader wordt verwezen naar de randnummers 6 t/m 20 van het bestreden besluit.

V. Beoordeling van het geschil

Beoordelingskader

26. In het kader van de geschilbeslechtingprocedure van de E-wet en de Gaswet kan de Raad uitsluitend toetsen aan deze wetten dan wel krachtens deze wetten vastgestelde regelgeving, zoals in dit geval de MR. Uitsluitend de bezwaren die daartegen gericht zijn kunnen in het onderhavige geschil beoordeeld worden. Een oordeel over de bezwaren die civielrechtelijk van aard zijn komt slechts toe aan de civiele rechter en valt derhalve buiten de bevoegdheid van de Raad.
27. Hierna zal worden ingegaan op de bezwaren van O., waarbij zoveel mogelijk de volgorde van het bezwaarschrift zal worden aangehouden. De Raad verwijst daarbij, nu de bezwaren voor een groot deel gelijklopend zijn aan de door O. in primo ingediende klacht, voorts naar hetgeen in het bestreden besluit is overwogen, tenzij hierna andersluidend wordt beslist.

Klachtenprocedure

28. Stedin beschikt volgens O. niet over een deugdelijke klachtenprocedure als bedoeld in artikel 19d van de E-wet en artikel 35d van de Gaswet, omdat haar klacht niet deugdelijk afgehandeld zou zijn. De Raad overweegt hierover het volgende.
29. Voornoemde artikelen vereisen dat een netbeheerder in zijn algemeenheid in een klachtenprocedure voorziet. Zoals in het bestreden besluit al is overwogen kan de stelling dat de klacht van enkel O. niet deugdelijk zou zijn afgehandeld, niet leiden tot het oordeel dat er in zijn algemeenheid geen sprake is van een klachtenprocedure in de zin van voornoemde artikelen.² Geschilbeslechting betreft een individueel geschil en leent zich naar haar aard niet voor een oordeel van de Raad over het wel of niet bestaan van een dergelijke procedure. Om in zijn algemeenheid te kunnen spreken van een ondeugdelijke klachtenprocedure, zou sprake moeten zijn van een meer dan incidenteel aantal gevallen ten aanzien van verschillende afnemers dat niet op behoorlijke wijze wordt afgehandeld. In het kader van een individueel geschil kan derhalve hooguit worden vastgesteld dat in het concrete geval de klacht niet behoorlijk is afgehandeld.
30. Wat er ook zij van de stelling van O. dat zij de reactie van Stedin op de klacht niet heeft ontvangen, in dit geval is geen sprake van een zodanig aantal gevallen dat die een negatief oordeel over de klachtenprocedure van Stedin kunnen staven. De Raad constateert daarnaast dat Stedin bij brief van 2 oktober 2008 heeft gereageerd op een telefoongesprek en de daarop volgende fax van klaagster van 1 oktober 2008. Stedin heeft aannemelijk gemaakt dat de brief van 2 oktober 2008 op juiste wijze en naar het juiste adres is verzonden. De Raad neemt daarbij in aanmerking dat een eerdere brief van Stedin met dezelfde adressering wel door O. is ontvangen. De Raad acht de klachtafhandeling door Stedin derhalve niet onbehoorlijk. In het in bezwaar aangevoerde ziet de Raad derhalve geen aanleiding om tot een andersluidend oordeel te komen.

Afsluiten op een ander adres en voor een andere vorm van energie

31. O. stelt dat niet mag worden afgesloten op een ander adres dan waar de fraude op ziet en ook niet voor een andere vorm van energie dan waarbij de fraude is geconstateerd.
32. Zoals reeds in het bestreden besluit is overwogen, is de Raad slechts bevoegd om te oordelen of een netbeheerder voldoet aan zijn taken en verplichtingen die

² Bestreden besluit, randnummers 63 – 67.

voortvloeien uit de Gaswet, E-wet en daarop gebaseerde regelgeving.³ Noch de E-wet, noch de G-wet of de MR een bieden grondslag voor de stelling dat ten aanzien van een fraude plegende contractant slechts op het adres waar de fraude is gepleegd afgesloten mag worden, zodat bij gebrek aan een wettelijke grondslag ook niet zo geoordeeld kan worden. Hetzelfde geldt voor afsluiting voor een andere vorm van energie. De Raad merkt daarbij op dat in artikel 2, aanhef en onder b van de MR is bepaald dat het transport kan worden beëindigd in geval van fraude door de kleinverbruiker.⁴ Genoemde bepaling richt zich derhalve op (de persoon van) de kleinverbruiker en niet op de aansluiting. Evenmin sluit deze bepaling, nu het daarin gaat om de persoon van de kleinverbruiker die fraude pleegt, uit dat in geval van fraude voor zowel elektriciteit als gas wordt afgesloten. Hetgeen O. in bezwaar heeft aangevoerd brengt de Raad niet tot een andere opvatting.

Afsluiten bij betwiste schuld; duur van de afsluiting

33. O. heeft aangevoerd dat niet mag worden afgesloten bij een betwiste schuld en dat ten onrechte pas na twee weken weer tot aansluiting is overgegaan.
34. Voor wat betreft de afsluiting in relatie tot de schuld overweegt de Raad, onder verwijzing naar de uitspraak van het CBB van 26 januari 2011,⁵ dat, behoudens in de MR, niet publiekrechtelijk is vastgelegd onder welke omstandigheden een netbeheerder tot afsluiting mag overgaan. Gelet op de ratio van de in artikel 23 E-wet en artikel 14 Gaswet neergelegde verplichtingen dient ervan te worden uitgegaan dat een netbeheerder zijn publiekrechtelijke verplichtingen heeft geschonden als hij bij afsluiting van een afnemer misbruik maakt van zijn monopoliepositie. Op grond van omstandigheden van het dit geval, met name de omstandigheid dat sprake is van fraude, ziet de Raad geen aanleiding voor het oordeel dat door Stedin misbruik is gemaakt van zijn monopoliepositie. De omstandigheid dat de schuld door O. wordt betwist maakt dit niet anders.
35. Ten aanzien van de heraansluiting overweegt de Raad dat het laten voortduren van de afsluiting gedurende twee weken, gelet op de hiervoor genoemde omstandigheden, eveneens geen misbruik van de monopoliepositie van Stedin oplevert.
36. O. heeft aangevoerd dat niet is ingegaan op haar stelling dat ten onrechte niet direct heraangesloten is op 15 oktober 2008. In primo heeft O. ter onderbouwing van die

³ Bestreden besluit bestreden besluit randnummers 50 en 51.

⁴ Onderstreping door de Raad.

⁵ CBB 26 januari 2011, LJN: BP2607.

stelling enkel aangevoerd dat het niet direct heraansluiten onrechtmatig was omdat niet had mogen worden afgesloten. Gelet op het voorgaande kan het betoog van O. dat heraansluiting terstond diende plaats te vinden vanwege vermeende onrechtmatigheid van de afsluiting niet slagen.

37. De Raad kan O. voorts niet volgen in haar stelling dat geen beslissing is genomen op voornoemde klacht over de duur van de afsluiting daar in het bestreden besluit in de randnummers 48 tot en met 52 is ingegaan op de vraag in hoeverre het publiekrechtelijk kader, zoals dit is gegeven in E-wet, de G-wet en de MR, aan afsluiting in de weg staat. Het bezwaar van O. dat hierover ten onrechte geen oordeel is gegeven treft dan ook geen doel.

Geen beleid gericht op voorkomen van afsluiten

38. O. stelt dat het beleid van Stedin niet is gericht op het voorkomen van afsluiten tijdens de winterperiode, zoals dat vereist is krachtens artikel 95b, zevende lid, E-wet, waardoor Stedin volgens haar niet mocht afsluiten.
39. Uit artikel 95b, achtste lid, E-wet en artikel 44, achtste lid, Gaswet juncto artikel 2 van de MR en de toelichting daarop volgt dat afsluiting zonder meer te allen tijde is toegestaan indien er sprake is van fraude, bijvoorbeeld knoeien met de meter, of misbruik, zoals bij voorbeeld illegaal aftappen.⁶ Onverminderd de verplichting van de netbeheerder op grond van artikel 95b, zevende lid, E-wet en artikel 44, zevende lid, Gaswet, is de Raad van oordeel dat een netbeheerder derhalve niet gehouden is beleid toe te passen dat gericht is op het voorkomen van afsluiting in geval van fraude.
40. O. stelt voorts dat, voor zover er al sprake was van beleid van Stedin gericht op het voorkomen van afsluiting in de winter, dit ten onrechte niet in haar geval zou zijn toegepast. De Raad merkt hierover op dat, zoals hiervoor in randnummer 39 aangegeven, in geval van fraude niet van de netbeheerder gevergd kan worden dat deze een beleid toepast dat gericht is op afsluiting in de winter. Derhalve is van het ten onrechte niet toepassen van dergelijk beleid in dit concrete geval geen sprake.
41. Het bezwaar kan op dit punt derhalve geen doel treffen.

Voorwaarden

42. Ook treft het bezwaar dat de voorwaarden van Stedin, in strijd met artikel 95m, eerste lid, E-wet, niet transparant, eerlijk en vooraf bekend waren en dat daarom niet

⁶ *Staatscourant* 1 december 2006, nr. 235, p. 2.

mocht worden afgesloten, geen doel. De Raad is van oordeel dat een eventuele schending van artikel 95m E-wet niet tot gevolg kan hebben dat Stedin niet heeft mogen afsluiten. Uit artikel 2, aanhef en onder b van de MR blijkt dat afsluiting in geval van fraude zonder meer mogelijk is. Hiervoor wordt verwezen naar hetgeen reeds onder randnummer 34 is geconcludeerd. Overigens bieden ook de algemene regels van verbintenissenrecht in beginsel reeds voldoende grondslag voor het afsluiten in geval van fraude. Dit blijkt uit de rechtspraak.⁷

43. De Raad is derhalve van oordeel dat, daargelaten de juistheid van de stelling dat de voorwaarden O. niet bekend waren, in het midden kan blijven of de algemene voorwaarden aan O. zijn verstrekt en of er sprake is van strijd met artikel 95m, eerste lid, E-wet. Het bezwaar van O. op dit punt kan niet slagen.

Handelswijze Stedin in strijd met de MR

44. O. maakt bezwaar tegen het oordeel van de Raad dat de bescherming die de MR biedt tegen afsluiting in de winterperiode, in dit geval geen beletsel vormde voor de afsluiting. Volgens haar is de afsluiting een gevolg van wanbetaling en niet van fraude, waardoor zij wel beschermd had moeten worden tegen afsluiting in de winterperiode.
45. De Raad is echter van oordeel dat in het onderhavige geval wel degelijk sprake is van fraude of misbruik als bedoeld in artikel 2, tweede lid van de MR. De afsluiting is immers een rechtstreeks gevolg van het ontdekken van de fraude. Dat uit deze fraude vervolgens ook een onbetaalde vordering is ontstaan maakt dat niet anders en de omstandigheid dat Stedin in haar brieven refereert aan de vordering evenmin. Nu in dit geval sprake is geweest van het afsluiten wegens fraude of misbruik, wordt niet toegekomen aan de bescherming die de MR biedt in gevallen waarin sprake is van wanbetaling en tegen afsluiting in de winterperiode. De Raad handhaaft derhalve het oordeel dat in dit geval door Stedin de MR niet is geschonden. Daarbij wordt naar aanleiding van het bezwaar van O. met betrekking tot de samenvatting van het bestreden besluit op de website van de NMa nog opgemerkt dat die samenvatting geen deel uitmaakt van het besluit en er geen rechten aan kunnen worden ontleend.

⁷ Afsluiten mag wanneer er sprake is van een tekortkoming in de nakoming van een op de aangeslotene rustende zorgplicht, waardoor aan de zijde van de netbeheerder in beginsel een opschortingsrecht bestaat. Zie bijvoorbeeld Rechtbank Rotterdam 14 april 2009, LJN: B11961, Rechtbank Rotterdam 15 juli 2009, LJN: BJ3700, Rechtbank Rotterdam 11 juni 2008, LJN: BD9506, Rechtbank Rotterdam 25 november 2009, LJN: BL1465 en Rechtbank Rotterdam 2 juli 2010, LJN: BN3101.

46. Nu is geconcludeerd dat is dat artikel 2, sub b van de MR van toepassing is wordt aan de daaropvolgende artikelen niet toegekomen. De MR stelt immers geen aanvullende eisen aan afsluiting wegens fraude of misbruik, zoals de MR dat aan afsluiting wegens wanbetaling wel doet. Voor de beoordeling van dit geschil was dan ook niet relevant of Stedin de brieven van 26 juni 2008 en 7 juli 2008 waarop de afsluiting werd aangekondigd (naar het juiste adres) heeft verstuurd.

Kernpunten

47. De omstandigheid dat volgens O. niet voldaan is aan de Kernpunten impliceert volgens haar dat de voorwaarden niet eerlijk en transparant waren. Dit betreft daardoor volgens O. wel een schending van een publiekrechtelijke bepaling zodat de Raad bevoegd was om daaraan toetsen.

48. De Raad handhaaft het standpunt dat de Kernpunten niet publiekrechtelijk van aard zijn en daarom niet behoren tot het beoordelingskader van de Raad. De Kernpunten incasso- einde levering- en afsluitbeleid behoren naar hun aard, strekking en naamgeving niet tot de voorwaarden als bedoeld in artikel 95m, eerste lid, E-wet respectievelijk artikel 52b, eerste lid, Gaswet. In het kader van geschilbeslechting is de Raad niet bevoegd een oordeel te vellen over het algemene beleid van de netbeheerder. Het bezwaar is derhalve ongegrond.

Uitbesteding aan Eneco Services

49. O. is van mening dat het misleidend is dat op de afsluitkaart niet is vermeld wie er daadwerkelijk achter de afsluiting zat en dat zij haar correspondentie over de afsluiting tot Stedin had moeten richten. Bovendien zou Stedin de geheimhoudingsplicht hebben geschonden.
50. In het bestreden besluit heeft de Raad overwogen dat door O. niet was aangegeven welke gegevens ten onrechte zouden zijn doorgegeven en dat niet aannemelijk was gemaakt dat er sprake was van schending van de geheimhoudingsplicht.⁸ In bezwaar heeft O. aangegeven dat haar klantnummer en het saldo van de vordering ten onrechte zijn doorgegeven aan Eneco Services.
51. Stedin heeft voor de afsluiting gebruik gemaakt van de diensten van Eneco Services. Op de afsluitkaart zijn derhalve de contactgegevens van Eneco Services vermeld. Anders dan O. stelt in bezwaar kon zij na ontvangst van de afsluitkaart zich tot (de klantenservice van) Eneco Services wenden. Derhalve moet geoordeeld worden dat het enkel vermelden van de contactgegevens van Eneco Services niet misleidend is.

⁸ Bestreden besluit randnummer 70.

52. Voorts valt niet in te zien waarom het doorgeven van het klantnummer en het saldo van de vordering niet noodzakelijk zouden zijn voor de afsluiting. Nu Stedin voor de afsluiting gebruik maakt van de diensten van Eneco Services, is het noodzakelijk deze gegevens in kwestie ter beschikking te stellen. De verstrekking van deze gegevens aan Eneco Services blijft derhalve binnen de grenzen van de artikelen 79 E-wet en 37 Gaswet. Het bezwaar op deze punten treft derhalve geen doel.

Conclusie

53. Na heroverweging van het bestreden besluit blijft de Raad bij de eerder ingenomen standpunten. Het bestreden besluit blijft derhalve in stand.
54. Nu het bestreden besluit niet wordt herroepen is ingevolge artikel 7:15 Awb geen grond voor vergoeding van de kosten die O. heeft moeten maken in de onderhavige bezwaarfase.

VI. Besluit

1. De Raad van Bestuur van de Nederlandse Mededingingsautoriteit besluit als volgt:
 - I. verklaart de bezwaren van O. ongegrond;
 - II. laat het bestreden besluit van 23 maart 2010 in stand;
 - III. wijst het verzoek van O. om vergoeding van de kosten in bezwaar af.

Datum: 17 maart 2011

De Raad van Bestuur van de Nederlandse Mededingingsautoriteit,
namens deze,

W.g.
P. Kalbfleisch
Voorzitter van de Raad van Bestuur

Tegen dit besluit kan degene wiens belang daarbij rechtstreeks is betrokken, binnen zes weken na bekendmaking beroep instellen bij het College van Beroep voor het bedrijfsleven, Postbus 20021, 2500 EA 's-Gravenhage.